

പബ്ലിഷർ സഈദ് ഓമച്ചപ്പുഴ മാനേജിംഗ് എഡിറ്റർ സയ്യിദ് ഹക്കീം ബുഖാരി ചീഫ് എഡിറ്റർ മിഖ്ദാദ് മാമ്പുഴ സബ് എഡിറ്റർ സ്വബീഹ് മൂന്നിയൂർ എഡിറ്റേഴ്സ് ഇസ്മാഈൽ കുന്ന്ത്ത് അശ്റഫ് പട്ടാമ്പി ഡാറ്റാ എൻട്രി സഈദ് പെരിന്താറ്റിരി അൻസിഫ് ഏലംകുളം മൻഷാദ് പറവൂർ കവർ ചിത്രം ശബീറലി പറപ്പൂർ

ശുഹൈബ് അലനല്ലൂർ

6603**വം** ഭൂമിയിലിറങ്ങിയതാണ്

ആദ്യം അവരോട് വെടിനിർത്താൻ ആവശ്യപ്പെട്ടു. അവർ, മിസൈലുകളമായി വന്നു.

സ്വസ്ഥമായി ഒന്നുറങ്ങണമെന്ന് പലവുരു കെഞ്ചി പറഞ്ഞു. അവർ വീടുകൾ കെട്ടിടങ്ങൾ നഗരങ്ങൾ ശവപ്പറമ്പുകളാക്കി.

മരണത്തോട് മല്ലടിക്കവെ ദാഹജലം ചോദിച്ചു. അവർ നടുക്കടലിലേക്ക് തള്ളി വിട്ടു, ആവോളം കുടിക്കാൻ.

ദൈവം നിരന്തരം മാലാഖമാരെ ഭൂമിയിലേക്കയച്ചു. സമാധാന ചർച്ചകൾ കരാറുകൾ അനുനയങ്ങൾ എല്ലാം വിഫലം. രക്തപ്പുഴയൊഴുക്കിയ പ്രതിനിധികളെയോർത്ത് ദൈവം തല താഴ്ത്തി നിന്നു.

അന്ന് രാത്രി ഒരറിയിപ്പുണ്ടായി ഡ്യൂട്ടിയിലുള്ള മാലാഖമാർ തിരീകെ വരണമെന്ന്.

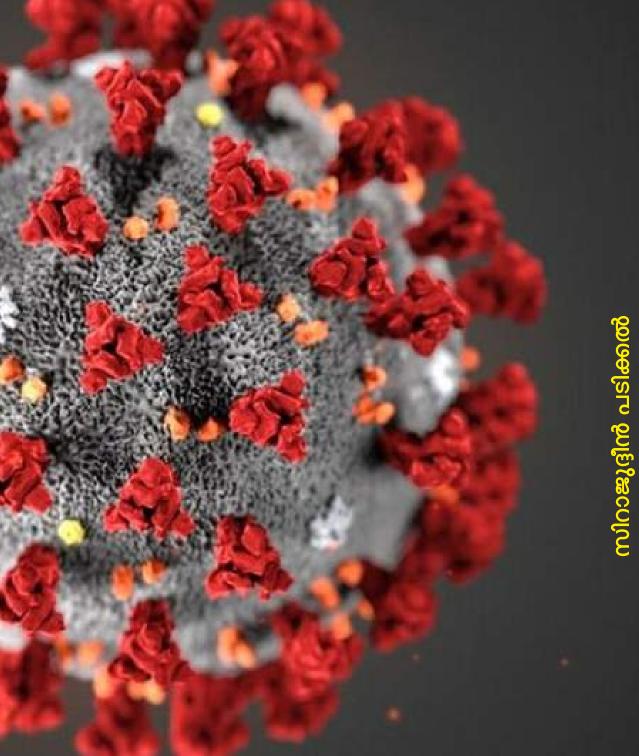
ദൈവം വേശ പ്രഛന്നനായി തെരുവിലിറങ്ങി. ദൈവത്തെ കണ്ടവരൊക്കെ മരിച്ച വീണു ചിലർ അത്യാസന്ന നിലയിലും.

ചകിതരായി എല്ലാവരും വീട്ടിലൊളിച്ചു. സ്കൂളുകൾ അടഞ്ഞു കമ്പോളങ്ങൾ നിലച്ചു. ഒടുക്കം അവർ യുദ്ധത്തിൽ തോറ്റു.

വിധിയല്ല യാദൃശ്ചികമല്ല അവൻ* ദൈവത്തിന്റെ ദർബാറിൽ സങ്കടം പറഞ്ഞതാണ്:

^{* &#}x27;'ഞാൻ എല്ലാം അളളാഹുവിനോട് പറഞ്ഞ് കൊടുക്കും''. മൂന്ന് വയസ്സ് മാത്രം പ്രായമുള്ള സിറിയൻ ബാലൻ മരിക്കുന്നതിന് തൊട്ട് മുമ്പ് ലോകത്തോട് പറഞ്ഞത്.

അവർ, എന്നെന്നും എനിക്ക് കൂട്ടുണ്ടായിരുന്നു എന്തിനും കൈ പിടിച്ചിരുന്നു തളർന്നു വീഴാറായ നേരവും തോള് ചേർത്തന്ന് നിന്നിരുന്നവർ സന്ധ്യാസമയം കൂരിരുട്ടിറങ്ങും മുമ്പ് ഓവുചാലിൻ മീതെ നിവർത്തിയ പാലത്തിലും ചെന്നിരുന്നു ഉമിനീർ ചാലിച്ച മൊഴികളെന്നും സൗഹദം തീണ്ടിയിരുന്നു ഇരിപ്പിടം ഒരിടമാണെങ്കിൽ സൗഹാർദ്ദം വാട്സാപ്പിനകം പാദചുവട്ടിൽ കണ്ടെയ്നർ മറിഞ്ഞതും കണ്ടില്ലവർ തിരക്കാലെ തൊട്ട് മുന്നിൽ പിടഞ്ഞു മരിക്കും സഹോദരനെ കാണുന്നതോ ഫേസ്ബുക് ലൈവിൽ

അവർ, പ്രണയം നടിക്കാനൊപ്പമുണ്ട് പ്രളയത്തിലും കൂട്ടിനായുണ്ട് കാമുകനും കാമുകിയും വിരൽ കോർത്തിരുന്നു വെള്ളപ്പൊക്കത്തിലും ചവിട്ടിടാൻ ദേഹം നിവർത്തി കൊടുത്തിരുന്നു

പക്ഷെ, ചതിച്ചു പോയി കൊറോണ ഭീമൻ പ്രണയമരുത്, പ്രളയം വന്നാലും മരിച്ച വീണാലും മണ്ണിൽ ചേർത്ത് മറവിടാൻ അടുക്കുന്നില്ലാരും ചാരെ രസിച്ചല്ലസിച്ചാടി നടന്ന ജീവിതം സ്തംഭിച്ചതോ നിമിഷനേരം ഹർത്താലിൽ പ്രതിഷേധമാ ജനതാകർഫ്യ ശാന്തമാ

സഈദ് പെരിന്താറ്റിരി

അന്ന് ഞാനും റോഹിൻഗ്യകളെയോർത്ത് മനംപിരണ്ട് കരഞ്ഞിരുന്നു... പുകയുന്ന മധ്യേഷ കണ്ട് ഞാനും ഞെട്ടിവിറച്ചിരുന്നു... മതിലുകെട്ടി അഭയം തേടിയവരെ ആട്ടിയ കൃരതകണ്ട് തരിച്ചിരുന്നു... തീരത്തെ മണലിൽ മുഖം പൃഴ്ത്തിയ ഐലാൻ കുർദിയെ കണ്ടെന്റെ മനവും തപിച്ചിരുന്നു...

ഒടുവിൽ ഞാനുമൊരഭയാർത്ഥി ജന്മ നാടിനിന്ന് ഞാനുമൊരന്യൻ ഇന്നെന്റെ വീട് ഭൂമിയും സ്വപ്നങ്ങൾ കടലലകളും എന്റെ അതിരുകൾ ആകാശം മാത്രവും

ഇപ്പോൾ ഞാനും റോഹിൻഗ്യനെപ്പോലെ കടലിൻ നടുവിലലയുന്നു... ഇന്നെന്റെ നാടുമൊരു മധ്യേഷ്യയായി കത്തിജ്ജ്വലിച്ചിടുന്നു എന്റെ ജന്മനാടും പടുകൂറ്റൻ മതിൽ പണിഞ്ഞിടുന്നു

ഒരു പക്ഷെ നാളെയെന്റെ മകനും മറ്റൊരു ഐലാനാകും അവനെയും കടൽതിരകൾ തീരത്തെത്തിക്കും അവന്റെ മുഖവും മണലിൽ പൂണ്ടുകിടക്കും അന്നവനും പത്രത്താളിലും ടി വി സ്ക്രീനിലും സ്ഥാനം പിടിക്കും

അന്നാരും അവനെയോർത്ത് കരയരുത് ഒരിറ്റ് കണ്ണീരും വാർത്തിടരുത് മുഹമ്മദ് സഈദ് എൻ പെരിന്താറ്റിരി

ഇരുൾ പുതച്ചറങ്ങുന്ന രാത്രിയെ പേടിച്ചിരിക്കവേ അമ്പിളിയുടെ പുഞ്ചിരി കണ്ട് വെളിച്ചെണ്ണയും ഉപ്പുംകൂട്ടി ഉമ്മ തന്ന് ചോറുരുളകൾ നുണച്ചിറക്കിയ ശൈശവങ്ങൾ

മുത്തശ്ശിമാവിന്റെ തണലിൽ കണ്ണിമാങ്ങകൾ കഴിച്ചുതീർത്ത പ്രഭാത പ്രദോഷങ്ങൾ

തോട്ടവക്കലിലിരുന്ന്, ഇരകോർത്ത ചൂണ്ടപിടിച്ച് മീനുംകാത്തിരുന്ന നിമിഷങ്ങൾ ആറിന്റെ ആഴങ്ങളിൽ നേരം പോകുന്നതറിയാതെ നീരാടിയ മധുരാനുഭൂതികൾ

ബാബുവേട്ടന്റെ കടയിലെ മിഠായിഭരണികളെ കൊതിയോടെ നോക്കിയ കൗതുകങ്ങൾ

പൂക്കളോട് കിന്നരിച്ച് നടന്നുപോകുന്ന വീഥികളിൽ ആശ്ചര്യം തേടിയ ആകാംക്ഷകൾ വികൃതികൾ വീഴ്ത്തിയ മുറിവുകളിൽ വേദന വറ്റിച്ച കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് പച്ചകൾ കടലാസുതോണികൾ

കടലാസുതോണികൾ കരപറ്റം വരെ ഇമവെട്ടാതെ കണ്ണുംനട്ടിരുന്ന കുസ്തതികൾ

പഴഞ്ചൊൽ,കടങ്കഥകളിൽ പന്തയംവെച്ച് വിരസതകളെ വലിച്ചെറിഞ്ഞ ആവേശങ്ങൾ വിദ്യപൂക്കുന്ന വിദ്യാലയങ്ങളിൽ പതുകൾക്കൊണ്ട് വരച്ചതീർത്ത കളിമുറ്റങ്ങൾ

നൊസ്റ്റാൾജിയ, ഒരു രോഗമാണ് മധുര ബാല്യങ്ങൾ മനംനിറച്ചവരെ മാത്രം വേട്ടയാടുന്നൊരു രോഗം

Service Services

പണ്ട് ഉസ്താദ് പറഞ്ഞു ഖിയാമം വരും ലോകം നശിക്കും പ്രവചനം പുലർന്നു കലപില നിലച്ചു കണ്ണുകൾ ഗുരുവിലേക്ക്.. എന്നാണെന്നറിയല്ല, എ്ങ്കിലും ചിലതെല്ലാം മുന്നേ വരും ഗ്രത് തടർന്നു ബാങ്കിന്റെ ഈരടികൾ നിലക്കും വിശ്വസിഹൃദയങ്ങൾ സന്ധിക്കുന്ന ജുമുഅ - ജമാഅത്തുകൾ ഒടിയൊളിക്കും.. ഇതൊക്കെ നടക്കുമോ? കൊറോണ വരുംവരെയേ സംശയം ബാക്കിയായുള്ള ഹരിജനെപ്പറ്റി തൊട്ടുകൂടാത്തവർ, തീണ്ടിക്കൂടാത്തവരുമെന്നു പറഞ്ഞ്വരും അയിത്തത്തിനിരകളായി ലോകം മനുഷ്യന് അയിത്തം കൽപിച്ചു രാജാവും പ്രജയും രോഗ സ്ഥിരീകരണത്തിലും നിരീക്ഷണത്തിലും തുല്യർ അണു സിംഹാസനത്തെ മാനിച്ചില്ല, പ്രതാപത്തെയും പ്രതാപത്തെയും അഹങ്കാരത്തിന്റെ അനേകായിരം തലയറുത്ത് അദൃശ്യൻ ഘടികാരങ്ങളെ ചുറ്റിക്കൊണ്ടിരിക്കും അനിശ്ചിതം, രക്ഷ കരുതലും പ്രാർത്ഥനയും നടപടിയോ നാഥനിൽ നിക്ഷിച്ഛം

അതാ വരുന്നു പ്രതിഷേധ ജ്വാല മുദ്രാവാക്യത്താൽ ബഹളമയമീ ജ്വാല ചോദിച്ചു ഞാനും എന്തിനായിത്, വർഗീയതക്കെതിരുമെയന്നവരും മറിച്ചു നോക്കി കയ്യിലിരുന്ന പത്രത്താളുകൾ കണ്ടു നിരവധി വർഗീയ മരണം ജ്വൈദം അഖ്ലാഖം പെഹ്ലു ഖാനും.... നീളുന്നു രക്തസാക്ഷിയുടെ ചങ്ങലയും ഉദിച്ചയര്ന്ന രാജ്യം വീണ്ടും ഇരുളിലേക്കോ കുതിക്കുന്നു ? സംശയം മനമിൽ വിങ്ങുന്നു ഭാരതം സ്വാതന്ത്ര്യമോ അതോ പാരതന്ത്ര്യമോ? തക്യർന്നുടിയുന്നു സഹജീവി സ്നേഹം ജയ് ശ്രീറാം വിളിക്കരുതാത്തവൻ രാജ്യദ്രോഹിയായി ഗണിക്കപ്പെടുന്നു വില കല്പിക്കാതെ മാനുഷിക മൂല്യവും ഗോമാത്രാവിൻ പേര് പറഞ്ഞ് വലിച്ചെറിയുന്നു ജനാധിപത്യ മൂല്യം ദൂരെ പണം കണ്ടു മഞ്ഞളിച്ച ചിലരും മറ്റുകണ്ടം ചാടുന്നു പലരും ഉദിച്ചയരുന്ന രാജ്യം വീണ്ടും ഇരുളിലേക്കോ?

ഓർമയുണ്ടോ നിങ്ങൾക്ക് ?

നാടും വീടും കത്തിയമരുന്ന കാലത്ത് ഉറ്റവരും ഉടയവരും പിടഞ്ഞുവീഴുന്ന നേരത്ത് അവസാനശ്വാസവും നിലക്കുന്ന നിമിഷത്തിൽ കലാപഭൂമിയിൽ സിറിയയിലെ ആ കുഞ്ഞിന്റെ ഹൃദയത്തിൽ തട്ടിയ വാക്കുകൾ

ഓർക്കണം നമ്മൾ

ആ ബാലൻ എല്ലാം റബ്ബിനോട് പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടാകും. അതിന്റെ പ്രതിഫലനമാണ് കൊറോണയായും മറ്റുപേരുകളായും ലോകം അനുഭവിക്കുന്നത്.

അവസരം

ഡിപി മാറ്റിയിട്ട് കാലം അതിക്രമിച്ചു അടിപൊളി അവസരം ചേട്ടാ, ഒരു മാസ്ക് വേണം, പുതിയൊരു ഡിപിക്കാണ്

വാഹിദ് പൂനൂർ

വാട്സപ്പ്

നിന്റെ മരണശേഷം നിന്റെ ജീവിതം വീണ്ടെടുത്ത് ഭ്രഗോളം കേൾപ്പിക്കാൻ

ഫെയ്സ്ബ്ലക്ക്

നിന്റെ മരണശേഷം നിന്നിലുണർന്ന ഇടപെടലുകൾ നോക്കി മിത്രങ്ങൾക്ക് വിലയിരുത്താൻ

ഇൻസ്റ്റഗ്രാം

നിൻ ചിത്രങ്ങൾക്ക് ഇഷ്ടംപറഞ്ഞവരുടെ ദു:ഖരേഖകൾക്കു വേണ്ടി കാത്തിരിക്കാനുള്ളത്

നിരാശ്രയനായി അവൻ വയലിലേക്കിറങ്ങി, എല്ലം തോലുമായ് ചകിതനായ് ചുറ്റുംനോക്കി വിശാലമായി പരന്നുകിടക്കുന്ന നെൽപാടങ്ങൾ.. വാഴക്കൂട്ടങ്ങൾക്കിടയിൽ പച്ചക്കുരുവികൾ മനോഹരമായി വിലസുന്നതും നോക്കി വയൽ വരമ്പിൽ നിവർന്നുകിടന്നു പക്ഷികളെത്ര സ്വതന്ത്രർ! ഞാനോ വലയിലക്കപ്പെട്ട പറവയും

ഹിമാലയ ഗിരികളിൽ കുളിർമതേടി അലയുന്നിവർ-ക്കെത്രമേൽ ഭാഗ്യം! വെപ്രാളത്തിൻ കാലൊച്ചകൾ പിടഞ്ഞുതീരും വരെ പൊരുതുന്നു കൂടുകൂട്ടിയ കിനാക്കൾ കൊക്കിലേക്കാവാഹിച്ച മോഹങ്ങൾ കണ്ണീരണിഞ്ഞ കിസ്സുകൾ മായുന്നുവീ ലോകത്തിനായ്

ചിറകൊടിഞ്ഞ പക്ഷി

സൈഫുദ്ധീൻ പടിക്കൽ

ചിതറിത്തെറിച്ച സാമ്പാറുതുള്ളികൾ പോലെ അക്ഷരങ്ങൾ ഉടലുവെന്ത് ചിതറിക്കിടക്കും. ച്ചവരിൽ നിന്ന് എത്ര തടച്ചെടുത്താലും ഓർമ്മയുടെ മഞ്ഞച്ച് കറകൾ ഉണങ്ങാത്ത വ്രണങ്ങളെ ഓർമ്മിപ്പിക്കും. ഉപ്പം മുളകം മഞ്ഞപ്പൊടിയും നൽകുന്ന നിമിഷങ്ങളുടെ രസക്കൂട്ടുകൾക്കപ്പുറം അവയിൽ മുഴച്ചു നിൽക്കുക ജീവിതത്തിന്റെ നോവും വേവും നീറ്റല്ല്ം ചീറ്റല്ല്ം ഒടുവിലത്തെ പൊട്ടിത്തെറിയുമായിരിക്കും. നിങ്ങൾക്ക് അവയിൽ ഒന്നും കണ്ടെത്താനായേക്കില്ല. പക്ഷെ ഓരോ തുള്ളിയിലും ഉപ്പ് മുതൽ ചപ്പ് വരെ വികാരങ്ങളുടെ അനന്തസാഗരം ഒളിഞ്ഞിരിപ്പുണ്ടാവും. ഓരോ തരിക്കും ഒരായിരം അനുഭവങ്ങളുടെ കഥ പറയാനുണ്ടാവും. പക്ഷെ പ്രാസങ്ങളൊപ്പിച്ച ഉടലുവടിവോ വൃത്തങ്ങളുടെ മാദകത്വമോ അലങ്കാരങ്ങളുടെ കണ്ണിറുക്കലുകളോ അവയിൽ

നിങ്ങൾ കണ്ടെന്നു വരില്ല.

സ്വപ്പങ്ങളിൽ മാത്രമാണ്...

കാരണം,

ഹസൻ

സിറാജുൽ

സ്വബീഹ് മൂന്നിയൂർ

മഷിപ്രയോഗങ്ങൾ

കവിയുടെ സഞ്ചിയിലെ കാലിയാവാത്ത മഷിക്കുപ്പി കാപാലമാരെ കണ്ട് കലിതുള്ളുന്നുണ്ട്.

അടുത്ത അറയിൽ അട്ട്ക്കിവെച്ച കടലാസുകൾ അക്രമങ്ങൾ കണ്ട് അട്ടഹസിക്കുന്നുണ്ട്.

കീശയിലിരിക്കുന്ന പേനക്ക് കടലാസിനെ മുത്തണമെന്നുണ്ട് കാലിയാകാത്ത് മഷിക്കുപ്പി വിരിയുന്ന അക്ഷരങ്ങളെ നോക്കി അന്ധാളിച്ച നിന്നു

ആസാദിയൻ ച്ചവട്ടകൾക്ക് ആനന്ദം പകരുന്നതാണത്രേ കടലാസിൽ വിരിഞ്ഞ അക്ഷരക്കൂട്ടങ്ങൾ

തലസ്ഥാനത്തെ തെരുവിൽ ആസാദിയൻ ചുവടുകൾക്കൊപ്പം കടലാസിൽ വിരിഞ്ഞ അക്ഷരക്കൂട്ടങ്ങളം അംഗങ്ങളായി

ജെഎൻയുവിലെ ജയാരവങ്ങളം ജീവൻ തുളമ്പ്പ്ന്ന അക്ഷര്ങ്ങൾക്ക് ജന്മം നൽകിയിരുന്നു പറക്കുന്ന ബുള്ളറ്റിനേക്കാൾ പടരുന്ന മഷിതുള്ളികൾക്ക് പോരാടാൻ കരുത്തണ്ടെന്ന് പകർന്ന പൗരത്വകാലം

ബോർഡിൽ തെളിയുന്ന ബോംബേറിനെതിരിലുള്ള ബോധവൽക്കരണ എഴുത്തുകൾ ബോധമായ് പകർന്ന്ത്രം ഗരുവിന്റെ ചിന്തയാണ്

കൽബൂർഗിയിൽ നിന്ന് ഉറ്റിവീണ നിണത്തിൽ ഉയർത്തെയുന്നേൽപ്പിൻ ഉശിരുണ്ടായിരുന്നുവെന്ന് അറിഞ്ഞതേയില്ല

ഇഖ്ബാലിന്റെ ഇമ്പമുള്ള ഈരടികൾ ഇന്ത്യയെന്നാശയത്തെ ഈണമായി പകർന്നതം

മമ്പറംതങ്ങളടെ സൈഫ്ലൽ ബത്താറ്റം*1 മഖ്ദൂമിന്റെ തുഹ്ഫയം*2 മുൻഗാമികൾ കാണിച്ച മാത്രകയാകം രചനകൾ

വീരാൻകുട്ടിയുടെ 'ആദ്യമവർ'*3 വീര്യം പകരുന്നതിനപ്പറം പോരാട്ട വീഥികളിൽ മൊട്ടിട്ട് പൗരത്വകാലത്തിൽ വിരിഞ്ഞ പുത്ര രചനകളാണിതെല്ലാം

പിറന്ന മണ്ണിനായ് പുതിവരോളം ജീവിക്കാൻ പ്കലന്തിയോളം പോരാട്ട വീര്യം പകർന്ന ദർവീഷിന്റെ കവിതകൾ

തടരുന്ന അസമത്വം തെരുവീഥികൾ കീഴടക്കുമ്പോൾ തെറിച്ച് വീണ ചോരതുള്ളികൾ തുറിച്ച് നോക്കുന്നത് തുറന്ന മഷിക്കുപ്പിയിലേക്കാണ്

1* സൈഫുൽ ബത്താറ് മമ്പുറംതങ്ങളുടെ വെള്ളക്കാർക്കെ<mark>തിരിൽ രചിച്ചഗ്രന്ഥം</mark> 2* തുഹ്ഫ സൈനുദ്ദീൻ മഖ്ദൂമിന്റെ അധിനിവേശ ശക്തികളുടെ ക്രൂരതകൾ വരച്ചുകാട്ടുന്ന ഗ്രന്ഥം 3* ആദ്യമവർ വീരാൻകുട്ടിയുടെ പൗരന്റെ പ്രശ്നത്തെ കുറിച്ച് പറയുന്നകവിത

OP സഈദ് പെരിന്താറ്റിരി

പൗരത്വം തെളിയിക്കാൻ പറഞ്ഞപ്പോഴാണത്രെ അക്ഷരങ്ങൾ പുസ്തകത്താളുകളിൽ നിന്ന് പുറത്തുകടന്നതും ഒന്നായി നിന്നതും ആസാദി വിളിച്ചു പ്രതിഷേധിച്ചതും

കഥയോ കവിതയോ വന്നു നേതൃത്വം ഏറ്റെടുക്കുമെന്നവർ നിനച്ചതും അവരറിഞ്ഞിട്ടില്ലല്ലോ, സ്ഥിതിഗതികൾ മാധ്യമങ്ങളും റിപ്പോർട്ട് ചെയ്തിട്ടില്ല

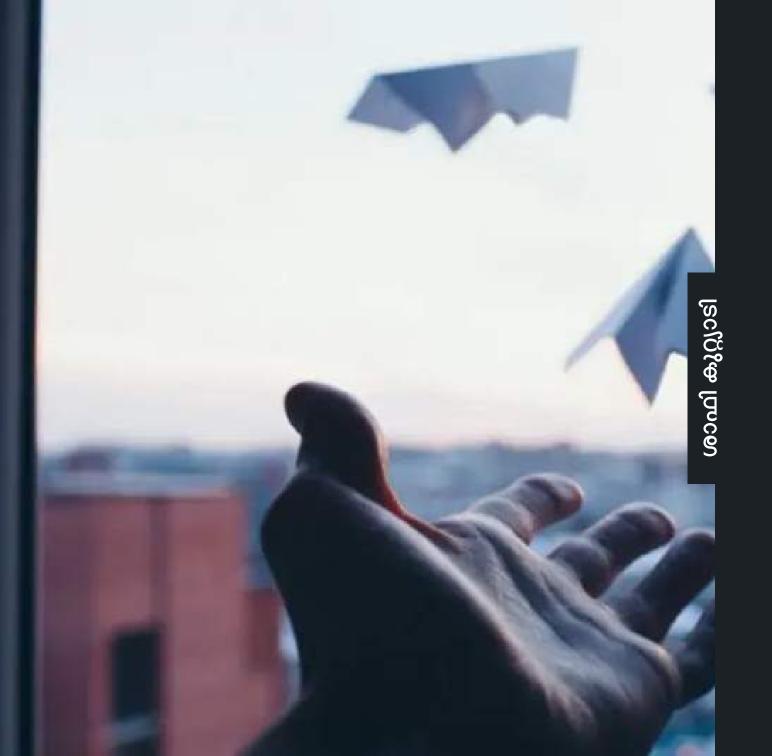
രോഹിത് വെമുല തുങ്ങിയാടിയ ഇരുമുഴം കയറിനപ്പുറത്തായിരുന്നു കഥ അവസാന അഭയംതേടിയതും അന്ത്യശ്വാസം വലിച്ചതും

ഗൗരി ലങ്കേഷിന്റെ ഹൃദയത്തിൽ തറച്ച വെടിയുണ്ടയാണത്രേ കവിതയെയും യമപുരിയിലേക്ക് പറഞ്ഞയച്ചതും അതുകണ്ടു കറുത്ത കൈ കൊട്ടിച്ചിരിച്ചതും

കാത്തിരുന്നാരെയും കാണാതെയവസാനം അക്ഷരങ്ങൾ നിരാശരായിരുന്നപ്പോഴത്രെ കാവിയും കാക്കിയുമണിഞ്ഞു ഫാഷിസം വേഷംമാറി രംഗത്തെത്തിയതും

കത്തിയെരിഞ്ഞ് വെണ്ണീറാവുമ്പോഴും പതറാതെ സധൈര്യം മുഷ്ടിയുയർത്തി വാനിലുറക്കെയുറക്കെ മുഴക്കിക്കൊണ്ടിരുന്നതും ആസാദി വിളികളായിരുന്നത്രെ

നൊന്തു പ്രസവിച്ച പേറ്റനോവിന്റെ നിർവൃതിയെന്നെ തടഞ്ഞില്ല.. മൃത്യുവിലും എന്നെ നോക്കി ചിരിച്ചുള്ള പാൽചുണ്ട് എന്നെ അകറ്റിയില്ല!.

പിഞ്ചോമനതൻ സ്നേഹവായ്പിന്റെ കളങ്കരാഹിത്യം മറന്നന്നു ഞാൻ.. പ്രണയസാഫ്ല്യം അന്ധയാക്കിയെൻ നയനങ്ങളെ.. ബധിരയാക്കിയെൻ കർണപുടങ്ങളെ.. മൂകമാക്കിയെൻ ചീത്തധാരിനെ..

നിർവികാരയായ് നീരറ്റ മിഴിയാലെ നോക്കി നിന്നു ഞാനാ ദാരുണാന്ത്യം

മുന്ന് കവിതകൾ മുഫാസ് കണ്ണൂർ

കോലം

കറപിടിച്ച മുറുക്കാൻ പല്ല് നാണിച്ചു കറുത്ത ചുണ്ടിന്റെയടുത്തു വന്ന് പുറത്തേക്ക് നിൽക്കുന്ന കോലമതത്രെ അറുപതുകളിലെ കേരളം..

ചെരുപ്പ്

ഓരോ ചവിട്ടം ഏറ്റു വാങ്ങിയത് മുന്നേറാനായിരുന്നു

മതിൽ

മുറ്റത്ത് സൊറ പറഞ്ഞ് ഇരുന്നവരിലാരുടെയോ കുറ്റം തെറിച്ചവീണ് മുളച്ചുപൊന്തീയത്

സുഹൈൽ അലനല്ലൂർ

ഞങ്ങൾ റെഡി

ഞങ്ങൾ നിരാശ്രയർ അഹങ്കാരത്തിൻ ഉച്ചിയിൽ നിജമിലാശ്രിതരെന്നു മറന്നവർ

ഒരുമയിൽനിന്നും ചോരകൊടുത്ത് കെട്ടിപ്പടുത്തതാണെന്നു വാദിച്ചവർ സ്വർഗരാജ്യം സ്വപ്നം കണ്ടവർ

മതം യാഥാസ്ഥികതയെന്നു കൊട്ടിഘോഷിച്ചവർ ആചാരങ്ങൾ അനുഷ്യാനങ്ങൾ അറിയാതെപോലും അനുവർത്തിക്കുന്നു സ്ത്രീയെ തടങ്കലിൽ പാർപ്പിക്കുന്നു സ്വാതന്ത്ര്യത്തെ കൊന്നു കുഴിച്ചുമൂടുന്നു വാതോരാതെ വിളമ്പിയവർ

ഒടുവിൽ നിസ്കാരപ്പള്ളിക്കു മുന്നിൽ കുത്തിമറിഞ്ഞ് അഹന്ത നടുറോഡിൽ വെച്ച് സാഷ്ടാംഗം പ്രണമിച്ചു മാപ്പ്.. എല്ലാം അടച്ചുപ്പുട്ടി ശരീരവും വീടും നാടുമെല്ലാം.. തൊട്ടപോകരുത് രക്തം അശുദ്ധമാണ് ആരും പുറത്തിറങ്ങരുത് രാജ്യം നരകമാണ്

ഉൽപതിഷ്ണതയുടെ ഉദാസീന്ത ബോധ്യമായി, ഇനി മുഖംമറക്കാം സേഫ്റ്റി തന്നെ കർഫ്യവും അനുസരിക്കാം.. ഐസൊലേഷൻ വാർഡോ, വീടോ തയ്യാറാണ്.. ഇനിയും എന്തുചെയ്യണം പറയേണ്ടതില്ല ഞങ്ങൾ റെഡി

ശുഹൈബ് മാണൂർ

ക്കുറ്റിന്റ് ത്രാമ്പത്രം താണ്ടി നീ എത്തുന്നതീ അറബിക്കടലിൻ ആർത്തിരമ്പും ഓളങ്ങളിൽ താളം പിടിക്കുന്ന ഇടത്താവളമിൽ * മന്ത്ര ജപങ്ങൾ ഉരുവിടും മല്ലൂർ ക്ഷേത്രവും നിശാന്ത ശ്വാസം തരും കണ്ടൽ കാടും തേങ്ങിക്കരയുന്നിവിടെ... കണ്ടൽ കാടും തേങ്ങിക്കരയുന്നിവിടെ... അലിഞ്ഞു തീരുന്ന ഉറവയും മോഷ്ടിക്കപ്പെടുന്ന നിൻ ആത്മാവും* ഇരുകരയൊഴുകിയതു കൊണ്ടാവാം പ്രാണൻ നിലക്കാതെ നൂലഴകിൽ ഒഴുകിയൊളിക്കുന്നത്. ആലങ്കോടും ഇടശ്ശേരിയും എഴുതിത്തീർത്ത വരികളിലുണ്ട് ഇരുപത്തി മൂന്ന് ചിലവിട്ട പാലത്തിൻ വ്യഥകൾ . പേരാർ അവശേഷിച്ച പ്രാണനുമായി പെട്രോളിൻ മണവും ഡീസലിൻ ഗന്ധവും വലിച്ചെടുക്കുന്നിവിടെ.....

കേരളമേ കരയരുത് നീ രണ്ടുതവണ തുടർച്ചയായി നിന്നിലേക്കെത്തിയ പ്രളയത്തെ നേരിട്ടവളാണ്

പേരാമ്പ്രയിലൂടെയെത്തിയ നിപ്പയെ പ്രതിരോധിച്ചവളും

എന്നിട്ടും ഇന്നലെ വന്ന കൊറോണക്കു നിന്നെ തളർത്താനാവുമെന്ന് നീ ശങ്കിക്കുന്നതെന്തിന്? വേണ്ടം..

> നിപ്പയും പ്രളയവും വന്നപ്പോൾ ഒരുമയോടെ നേരിടാൻ പഠിപ്പിച്ച ഒരു ടീച്ചറ്റണ്ടിവിടെ..

ശിബിലി ഒഴുകൂർ

തീർച്ച

ആത്മവിശ്വാസത്തിന്റെ ഉപദേശനിർദ്ദേശങ്ങൾ നൽകി, സാന്ത്വനിപ്പിക്കുന്ന ഇരട്ടച്ചങ്കനുമുണ്ട്

എന്തുവന്നാലും ജാതിയും മതവും നോക്കാതെ ഒറ്റക്കെട്ടാവാൻ പഠിച്ച നന്മയുള്ള ജനങ്ങളുമുണ്ട്

കേരളമേ ഇനിയും നീ പേടിച്ചിരിക്കേണ്ട തീർച്ച നമ്മൾ അതിജീവിക്കും

തുവരക്കാടുകൾ തുരന്നുകാർന്ന് നുഴഞ്ഞുകുനിഞ്ഞ് പാമ്പിൻപുറ്റുകളും കരുവിയുരുകളും കണ്ടാൽ ഉറപ്പിച്ചേക്കണം നോവും വേവും കുഴച്ചരച്ച കെട്ടമുട്ടുകളും രക്തവാടയും ഒളിഞ്ഞിരുന്ന് നിഗുഢത മണക്കുന്ന പുരാണങ്ങൾ മൊഴിയുന്നുണ്ടെന്ന്

ഫോറിൻ ഗന്ധമുള്ള ചെമന്ന ചവിട്ടിയുള്ള മാളകളടെ പൂഴികളിൽ അരിച്ചതരിച്ച് നോക്കിയാൽ ഗ്രഹിച്ചേക്കണം നീലഞരമ്പോടിയവരുടെ ശോഷിച്ച വാർധക്യമോഹങ്ങൾ ശോകമുളലുകൾ നിരത്തുന്നുണ്ടെന്ന്

നരച്ചുമരവിച്ച അന്തംചിന്തിയ പശുജ്ജഡത്തോലുകൾ നിരത്തിലിറങ്ങിയാൽ കുറിച്ചേക്കണം മെയിൻകാഫിന്റെയുടൽ മേനികളിൽ തുന്നിച്ചേർത്ത് ചോരയിറ്റി ചേതനയറ്റ രാജ്യം മോർച്ചറിയിലാണെന്ന് പഠിപ്പും തുടിപ്പും മിടിക്കുന്ന ക്ലാസ്മുറിയിലിരുന്ന് ജാതിയും ഖ്യാതിയും അടർത്തി വിടർത്തി അരയുടുപ്പും യശ്ശസ്സുടലും ഊരി കരിക്കാൻ കാത്ത് നിൽപ്പുണ്ട് ജാതി പൊട്ടിയൊലിച്ച് ഈച്ച മൂളിപ്പറക്കുന്ന വൃണപ്പാടുകൾ

പ്രാന്തനാ.. നേരും നെറിയും കൂറ്റം വീറും അലയടിച്ചിട്ടം കടിച്ചമർത്തി നൊന്തു മരിക്കുന്ന മൂച്ചി പ്രാന്തൻ

മൂർച്ചയേറിയ കവിതകൾ

അൽ മിസ്ബാഹ് സ്പെഷ്യൽ പതിഷ്